םמ.

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל

לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של

בעל שא"ר נתן הן הן דברי ב"ש ב"ה אומרים

"אין יכול להפר ש"מ לב"ש מיגז גייז לב"ה

מקלש קליש בש"מ בעי רבא יש שאלה

בהקם או אין שאלה בהקם או את"ל יש שאלה

בהקם יש שאלה בהפר או אין שאלה בהפר

ת"ש ִ∘דא"ִר יוחנן ינשאלין על ההקם ואין

נשאלין על ההפר בעי רבה קיים ליכי קיים

ליכי ונשאל על הקמה ראשונה מהו ת"ש

ראשונה שניה נשאל על הראשונה שניה □

חלה עליו בעי רבה קיים ליכי ומופר ליכי

ולא תיחול הקמה אא"כ חלה הפרה מהו

שמע אביה והפר לה. בו ביום ולא הספיק הבעל לשמוע שיפר לה

עד שמת חוזר (6) ומיפר חלקו של בעל ואין לריך להפר חלקו הואיל

וכבר הפר: ב"ה אומרים אין יכול להפר. חלקו של בעל בלבד אא״כ

חוזר ומיפר חלקו עמו משום דסבירא להו מקליש (כ) היכא דהפר חד

בלא חבריה ואכתי הוי הנדר שלם אלא שאין איסורא חמור כבתחלה וכיון

דאכתי הנדר שלם הוא מיבעי ליה

לבטל חלקו וחלק הבעל דנתרוקנה

רשותו לו: ובית שמחי סברי מיגו קח

לקמן על., כ) לקמן
עט., ג) [לעיל יח. שבועות
כו:], ד) [במדבר ל],
ס' [ע"ש היטיב ובר"ן ליחל

מרבא דלעיל יח.],

הגהות הב"ח

(h) רש"י ד"ה שמע אביה וכו" חוזר האב ומיפר חלקו: (ג) ד"ה ב"ה מומרים וכו' מקלים קליש היכא דהפר וכו' שאין איסור חמור כל"ל והד"א עם ד"ה וב"ש וד"ה ש"מ: (ג) ד"ה יש שאלה וכו' והוי מופר או לא הח"ל ונ"ב נושני או לא הסק"ד ונייב ע"ל סוף הפרק פי' בע"ח ע"ש דף עט: (ד) ד"ה ע"ל דף עכני (ד) הייה ע"ל יש וכוי לומר לה תו בהפר לו לון שללה: (ס) ד"ה ולון נשללין וכר לל לו כולו בקיום לו שלל לו כולו בקיום לו כולו (בהפרה) מו"ת ונ"ב מ"א בשאלה: (ו) ר"ה ע"א יש שאלה נהיקם וכו" עליו לחכם והתירו החכם מאי מי אמרינו דכיוו וכו׳ מצי מיפר או לא הס"ד: מצי מיפר או לא הס"ד: (1) ד"ה מ"ש דאמר וכו" מותריו אהא דתנז שבועה

גליון הש"ם

בר"ן ד"ה בעי רבה וכו' דאיתקושי איתקוש. עיין בר"ן לקמן דף פו ע"ב ד"ה למימרא:

הגהות מהר"ב רנשבורנ

א] גמ' יש שאלה בהקם או אן גם יש שמנה בהקם נויב אין שאלה בהקם. נייב עמ"ש על הגליון לעיל דף :סו ע"ח ודו"ק

פירוש הרא"ש

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הכעל לשמוע עד שמת חוור האב ומפר חלקו של בעל. הן לא שמעינן מרישא דכיון דהפר האב בחיי הבעל ולא הותרה באותה הפרה שוב לא תועיל הפרתו דלא סוב לה מועיל הפרות בחים מנינו שתי הפרות בחים אחד קמ"ל: הן הן דברי ב"ש. דסבירא להו מיגו

חלק הבעל שלם באיסורו

גייו. כי קדם האב והפר חלקו חתכו לשנים ונתבטל חליו ועדיין חליו קיים וכשמיפר עכשיו חלקו של בעל הוי שלו מופר: ש"מ. דתנאי היא ומקלש קליש כבית הלל: יש שאלה בהקם. שאם קיימו לה נדרה האב והארום ונשאלו על הקמתן מהו מי יש שאלה ויכולין להפר לה או לא: יש שאלה בהפר. היכא דקיים האחד והיפר האחד יכול האחר לשאול על הקמתו במקום שהפר כבר השני והוי מופר (נ): ענין אחר יש שחלה בהפר. כלו׳ את״ל

יש שאלה בהקם מי הוי מופר הנדר באותה שאלה דהקמה דאין לריך לומר לה (ד) בהפרתו או אין שאלה בהפר דלא הוי מופר אא"כ מפר לה בעל או האב לאחר שנשאל דבאותה שאלה דהקמה לא הוי מופר לה: ס"ש נשחלין על ההקס. ללישנה קמה נשחלין על ההקס ומותרין להפר לה: ואין נשאלין על ההפר. דהיכא דקיים אחד והפר אחד אין נשאל (ה) אלא או כולו בשאלה או כולו בהפרה בעינן. וללישנא בתרא נשאלין על ההקם ומותרין להפר לה אח"כ ואין נשאלין על ההפר דאין הנדר מופר במה שמתיר החכם לבטל ההקמה אא"כ מיפר לה בעל או אב לאח"כ: ע"א יש שאלה בהקם. שקיים לה הבעל או האב הנדר ואח"כ הלך ונשאל עליו לחכם והתירו החכם (ו) מי אמרינן דכיון שקיים את הנדר שוב אין נשאלין עליו ולא הוי שאלה מעליא או דלמא כיון שהתירו חכם בטלה הקמתו וביטל הנדר: את"ל יש שאלה בהקם יש (לה) שאלה בהפר. כלומר במקום הפר שאם שמע את נדרה ולא רלה להפר אלא הלך ונשאל בו ביום על אותו נדר לחכם מאי מי אמרינן הואיל אם היא הולכת לחכם ונשאלת לו שיהא מתירה דהא לדברי הכל אם נשאלת לחכם יכול להתיר לה הכא נמי אם נשאל האב לחכם על נדר בתו יהא מותר הואיל ואי בעי מלי מיפר: ת"ש דאמר רבי יוחנן נשאלין על ההקם. באותו ענין שפירשתי ואין נשאלין על ההפר כמו כן: קיים ליכי קיים ליכי. תרי זימני ונשאל על הקמה ראשונה וביטלה: מהו. כלומר הקמה שניה דלא נשאל עליה בטלה באותה שאלה אי לא: מ"ש דאמר רבא. בפ' ואלו מותרין (לעיל יח.) (ו) שבועה שלא אוכל שבועה כו' דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו ה"ג אם נשאל על החמה ראשונה שניה חלה עליו: אמר קיים ליכי והדר אמר מופר ליכי. בתוך כדי דבור ובלשון הזה אמר בתוך כדי דבור ראשון ולא תיחול הקמה אא"כ חלה הפרה מהו מי ביטל ההקמה וקיים ההפרה אי לא:

ת״ם לתמאי ז"ל מילי דלא נהירי ומשום הכי מפרשנא בה מאי דאיתחזי לי. לרבה פשיטא ליה דהקמה לא חיילא דממ"ג אי הפרה חיילא הקמה

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוור האב ומפר חלקו של בעל. האי דקתני חוזר לא שיחזור להפר מה שהפר כבר דהיינו חלקו של אב אלא להכי תני חוזר משום שכבר הפר חלקו ועכשיו חוזר ומיפר חלקו של בעל ובהכי סגי ואין לריך

שיחזור ויפר חלק עלמו משום דכיון דאיהו לא מת אע"ג דמית ליה בעל לא בטלה הפרה דאב: אמר רבי נתן הן הן דברי ב"ש. דקסברי דיכול האב להפר בכי האי גוונא ובהפרת חלקו של בעל בלחוד סגי משום דהפרה דאב כיון דלא מת לא אבטילא לה: אבל בה"א אין יכול להפר כלל. ואפי׳ חוזר ומפר חלקו וחלק הבעל. וקא יהבינן טעמא משום דלב"ש מיגז גייז כשהפר האב תחלה הפר חלקו בלבד וחלק הבעל לא נגרע כלל אלא עדיין הוא קיים לגמרי וחשוב הוא להורישו לאב ולב״ה מקלש קליש כשהפר האב חלקו נגרע חלקו של בעל ואינו חשוב להורישו לאב דכיון

תא דאב אכתי איתיה הפרה דידיה לא בטלה לה ואכתי נדרא בקלישותיה קאי וכיון דקליש ליה חלקו של בעל לא מצי מפר אב. מיהו הני מילי בשלא נתארסה לאחר אבל נתארסה לאחר בו ביום אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה כדתניא לקמן (דף עא.) וכמו שנפרש עלה דההיא בס"ד. הדין הוא פירושא דהאי שמעתא דסמכא דעתין עילויה וחזינא לרבנן טובא מילי דלא נהירי ולא ברירי לן ולא חיישינא למכתבינהו: בעי רבה יש שאלה בהקם. אם קיים הנדר ונשאל בו ביום על ההקם מי מלי מפר בו ביום או לא אבל למחר פשיטא דלא מני מפר דלא גרע משתיקה: ואם"ל יש שחלה בהקם יש שחלה בהפר או אין שחלה. נראה בעיני דחף על גב דבהפר לא שייך שאלה דבשלמא הקם כעין נדרא הוא אבל הפרה לא אפילו הכי מבעיא לן אי יש שאלה בהפר משום דהפרה והקמה איתקוש להדדי וכדאמרי׳ לקמן (עו:) שאני הכא דאמר קראי אישה יקימנו ואישה יפרנו את שבא לכלל הקם בא לכלל הפר לא בא לכלל הקם לא בא לכלל הפר ומשום הכי בעי את"ל דיש שאלה בהקם בהפר מהו מי אמרינו נהי דלא שייכא ביה שאלה אפילו הכי אמרינו דיש שאלה °דאיתקושי איתקוש או דלמא למילתא דהפרה דלא חזיא ליה לא איתקוש. ומסקינן מדרבי יוחנן דלענין שאלה לא איתקוש: בעי רבה קיים ליכי קיים ליכי ונשחל על הקמה רחשונה מהו. מי אמרינן כיון דבעידנא דאפיק הקמה שניה מפומיה לא חיילא מו לא חיילא או דלמא נהי דבההיא שעתא לא חיילא היינו משום דבההיא שעתא איתא להקמה קמייתא דלא שבקה ליה לבתרייתא למיחל אבל כי איתשיל אקמייתא משכחא בתרייתא רווחא וחיילא: ס"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו. לעיל בפרק ואלו מותרין (דף יח.) אמר רבא אמתניתין דשבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל. והכא נמי כי מחשיל אהקמה קמייתא שניה חלה עליו: בעי רבה קיים ליכי ומופר ליכי ולא תיחול הקמה אלא

אם כן חלה הפרה מהו. חזינא בהך בעיא ובמאי דפשטינן בה לא חיילא דנהי דלקמן (דף ע.) מספקא לן קיים ליכי שעה ומופר ליכי שעה אי חיילי תרוייהו או לא שאני התם שנתן קלבה להקמה והפרה 336

משום דהפרת הבעל נמכטל לפי שאינו קיים בשעת הפרת האב אי נמי שבחתלה לא הפר האב מתוך שחלקון יקיים יפר לו חלק הבעל: יש שאלה בהקם. אם הקים הבעל ושאל לחכם מהו שיוכל הבעל להפר ובו ביום מיירי דאי ביום של אחריו לא מועיל השאלה דמוקם [הנדר] לעולם [וכ"ש] כיון דקיים: יש שאלה בהפר. אם נשאל על הפרתו מי אמריע שהנדר חור לאימנו או לא: מ"ש דאמתר ר"ין נשאלים על ההקם ואין נשאלין על ההפר: בעי רבה קיים ליבי קיים ליבי ונשאל על הקמה ראשונה מהו. מי אמר דיכול להפר לפי דהקמה שניה אינה כלום שהרי לא חלתה על הראשון או דלמא כי משכחת רווחא חיילא: מ"ש דאמר רבא אםן נשאל על הראשונה כשנשבע ב" שבועות שלא יאכל ככר זה דשבועה שניה לא חלתה מיד ומושבע ועומד מהראשונה שניה חלה עליו דכי משכח רווחא חיילא וה"נ כי משכח רווחא חיילא: קיים ליכי מופר ליכי ולא תיהול הקבוה עד דחיילא הפרה בהו. מי חיילא במרא או קמא אבל לא מגעיא ליה [אם אמר] קיים ליכי ומופר ליכי ולא אמר לא מיחול הקמה עד למחר וכו' דהא ודאי הקמה שאמר מחלה חלה ולא הפרה ולא

זוכה בו האב ומפר חלקו של בעל: אבל ב"ה סברי סקליש קליש. וכיון דלא אפשר דנשאר חלק הבעל שלם אין בו כדי להורישו לאב ולא תפסה בה זכיה ואין האב יכול להפר חלק הבעל ואע"ג דנחבטלה הפרח האב כיון שלא הפר הבעל מ"מ מיד כשהפר האב מקליש קליש חלק הבעל אבל ברישא דברייתא היכא דהפר הבעל ומת דנחרוקנה רשות לאב ומפר לכל ולא אמריען מיד שהפר הבעל מקליש קליש חלק האב ושוב אין לו הפרה נכשמסן הבעל דדוקא היכא דמקלש קליש חלק הבעל על ידי הפרח האב אין האב יכול לוכוח בו אבל ברישא שהאב קיים יכול הוא להפר חלקו אף על גב דמקליש קליש ואגב זה נמי מפר חלק הבעל: יש שארה בהקם. אם אמר לה קיים ליכי ונשאל לחכם על הקמסו מהניא ליה הפרה קלים ואגב זה נמי מפר חלק הצעל: יש שאלה בחקם. אם אמר נה קיים ניכי ונשחנ נמס ענ הקמעו משפעו עם שפעה או אל מי אמרים וחלקים אל אתרים מוחלין לו אבל קיום נדר של אשתו לא או דלמה או אל מי אמרין ביום לא היו ביום לא או לא. מי אמרין כיון דיש שאלה בהקם ואל הדין מיוני בהפר ואם הפר לה קיום דר כנדר דמיא: יש שאלה בהפר או לא. מי אמרין כיון דיש שאלה בהקם ואל מי שאלה בהפר או לא. מי אמרין כיון דיש שאלה בהפר או לא. מי אמרין היו שלה להקם היינו מושר קרום דר כנדר דמי אל אל הפר של החקשור מוח לא למים על הפרסו חוד הידר לקדמות או דלמא מי דיש שאלה להקם היינו מושר לאומים דישור היינו היומרה ואאל של הראשונה מהו מי אמרין השני כמלך דמים דישור היינו היומרה ואאל של הראשונה מהו מי אמרין השני כמלן דלימיה דמי כי כבר

מוסף רש"י ב"ה אומרים אין יכול להפר. אין הפרת חלק הבעל כלום אלא אם כן חוזר ומפר חלקו מאירי רוווחו*ו יש שאלה* בהקם. נערה המאורסה ששתי רשויות עליה וקיים האחד את נדרה והשני נשאל על נדרה שנעשה שליח לחרטתה שבטל הנדר ואין הקמת חברו כלום, אבל אם הפר האחד והשני נשאל על נדרה אין זה כלום, שאין הנדר ניתר חליו בהפרה וחליו בשאלה (שם, עי"ש). נשאלין על ההקם. שאם קיים לה לנערה המאורסה אביה או בעלה והלך השני ונשאל לה על נדרה של זו ואח״כ הלך זה שקיים ונשאל על הקמתו לקמן עט.). ואין נשאלין על ההפר. אם הפר לה לחכם על חלקו, אין זה שאלה, לפי שאין נשאלין על נדר שאינו נדר כגון זה שמופר במקלת הוי נדר ואינו נדל (חוח).

תוםפות

אמר רבי נתן הן דבר ב"ש. אהך סיפא קאי ובה"א אינו יכול להפר האב ש"מ לב"ש מיגו גייו אב שמיפר חלקו וחלק הבעל כדקאי הלכך הוריש לאב וב"ה סברי מיקלש הליש בהפרה דאב ונדר קרש בהפרה דמב ומר גרוע הוא הלכך אין יכול הבעל להורישו לאב דהכי מי מיגו גייו לא ילאו לבעל וו"מ דב"ה פליגי נמי ארישא דהפר הבעל ומת דאמר דמפר אומרים אינו יכול להפר כיון דהפר בעל מיקלש קליש [ונתגרע] הנדר ולא יועיל להתבטל ע"י הפרה דאב גרידא ולב"ש מיגז גייז ינשאר נדר חשוב ומועיל להיות דלא פליגי ברישא

מ א מיי פי"א מהלכות לאוין רמב טוש"ע סימן רלד סעיף טו: ב [מיי שם הלי נ מוש"ע שם סעיף ה: "א ג מיי׳ שם פי"ג הל׳ כ :) טוש"ע שם סעיף